

С Т А Н О В И Щ Е

от проф. д-р Георги Маринов за трудовете и приносите на доцент Борис Филипов Манов за заемане на академичната длъжност „професор”

Обща оценка

От приложените документи и справки е видно, че доц. Борис Манов отговаря напълно на всички законови изисквания и правила на ЮЗУ за заемане на академичната длъжност „професор”. Научното творчество, представено в едно учебно пособие, седем авторски монографии, две колективни монографии, четири студии, 17 отбрани статии и научни доклади, свидетелства за солиден творчески, научноизследователски път и богат натрупан преподавателски опит.

Към тези достойнства е редно да се прибавят участията в международни и национални проекти, с доклади в над 30 национални и международни форуми, преподавателска мобилност по програма „Еразъм”, член на пет научни редколегии, в т.ч. като отг. редактор и научен секретар (сп. Български икономически преглед), рецензии за и цитирания на негови трудове. Заемането в различни периоди на различни академични длъжности говори за богат управленски академичен опит. Ползва се с висок авторитет сред студентите и академичните среди.

Справката за научните приноси и самите трудове на доц. Б. Манов дават ясна представа и достатъчно информация за творческите търсения и тематичния обхват на неговите научноизследователски и преподавателски интереси. Диапазонът е достатъчно широк, но академично стегнат: политология, философия, история на философията, политиката и науката,

методология на научното познание – научни области, **не само актуални, но и сложни по своята същност и парадигми**. Научните приоритети и интереси са ясно формулирани и изведени като проблеми в трудовете. Анализ и синтез на факти, фактори, условия, предпоставки, тенденции и проблеми присъства навсякъде. Прави много добро впечатление, че се извеждат винаги значими научни умозаклучения, изводи и предложения, вкл. с практическа насоченост. Характерен е **умереният историзъм** на изследваните проблеми и логична връзка с техните съвременни измерения. Сериозно достойнство е **богатият научен инструментариум** - ползването на множество авторски и оригинални, в.т. число и западни извори на информация.

Конкретни приноси

Като специфичен принос на доц. Б. Манов трябва да се посочи неговия **научен усет** да се потопява в анализа на значими научни аспекти, които в настоящо време или бъдещи периоди, могат да имат ключово значение за решаване на редица проблеми на глобалната и регионална геополитика. Така той постига научно **изследователска дълбочина и авторски приоритет**.

Добре аргументираната новаторска концепция да се прилага **парадигмално-доктринален подход** (без подценяване на причинно-следствения и други научни методи) в изследване на важни съвременни проблеми заслужава само научни адмирации. Този подход се прилага системно във всички негови изследвания и е безспорен научен принос.

Така се изследва **евразийската тематика** например. Днес тази проблематика става все по-актуална и навлиза все по-безапелационно в геополитическите и геоикономически анализи на различни автори по света.

Нещо повече, тя е обект на научна полемика с практически доктринални геополитически измерения. Определено доц. Манов заема достойно място сред тях. Оригинална е тезата за евразийската парадигма като евентуален коректив на неолиберализма, след падането на илюзиите за неговите безапелационни позиции за развитие на света. Прилагайки новаторски подход, с коректна оценка на опоненти, той навлиза във философска дълбочина и оценява евразийството като ценностна система и парадигма с голям идеологически потенциал. В тази научна сфера се развиват и тези за бъдещи модели на развитие. Монографичният труд на Борис Манов **„Евразийство в България: научно-исторически анализ”** е единствено по рода си изследване, което комплексно анализира, в исторически и съвременен аспект, не само корените и еволюцията на евразийството, но и неговите актуални прояви и измерения като политико-философски възгледи в регионален и глобален аспект, вкл. и в България.

Научен, изследователски и преподавателски приоритет в научното творчество на доц. Б. Манов е областта на политическите парадигми. Връх в това отношение е монографията **„Парадигми и доктрини в европейската политическа мисъл. Теория и история на политологичната историография”**. На основата на „парадигмално - доктриналния подход”, доц. Б. Манов разработва и довежда до практическо познание и използване т.нар. **„реконструктивен модел”**. С него той осъществява оригинална историческа „реконструкция” на европейската политологическа мисъл. В този смисъл е налице обогатяване на българското научно пространство с представянето за първи път на политически доктрини на известни, но рядко упоменавани у нас мислители като Августин Блажени и Бенедито Кроче. Анализите на творчеството на последния са пространствени в редица публикации и се извеждат важни изводи като например за ролята на интелигенцията в едно истински демократично общество. На тези

мислители - философи и политолози са посветени девет статии. Научно постижение е и осъвременената историческа хронология на европейските парадигми за политическо развитие, които се развиват също в множество публикации.

Бих засилил научния принос на доц. Б. Манов в една сфера, която вече приемаме за почти изчерпана. Учебното пособие **„Класически политически доктрини. Автори и идеи. Антология“** е добре структуриран труд, който дава на читателите без излишни обстоятелствени обяснения основополагащи знания и познания в областта на политическата философия през вековете в различни аспекти на това познание. С прецизен, но умерен историзъм, се предлагат не само „историческа реконструкция” на произведения и идеи на най-значимите автори, но и съществен анализ на същностните моменти на техните възгледи. В това отношение изпъкват подходът към анализа на субекта „държава”, който започва с „Държавата на Платон” и завършва с „Отвореното общество и неговите врагове”. Два противоположни възгледа за държавата и нейните функции. Но това е изключително съвременен казуален въпрос, като се отчита наложената вече тенденция да се преостъпва (отдава) национален суверенитет на по-горни наднационални равнища на управление. Предназначено главно за преподаватели, научни работници и студенти това четиво е много полезно за полуграмотни управляващи политици.

Приносни моменти като собствени позиции и предложения за решаване на проблеми, имащи отношение към политическото знание се откриват в редица други негови публикации. Те носят актуален заряд на фона на състоянието на българската държава и общество. Тук е редно да се посочат позициите на автора по архиважния проблем за интегрираната същност на националната сигурност на България, вкл. киберсигурността. Не по-малко са интересни съжденията и изводите за същността и различията между

публично управление, публичен и политически мениджмънт в постмодерната епоха. На научни конференции доц. Манов разви идеи за толерантността в обществата и пътищата за превръщане ѝ в норма на обществено поведение и оценка. Политика и религия (№ 4, 18, 19, 20, 1) е друга тема, обект на научно-изследователски интерес от страна на кандидата. Влизайки в дълбочина на възгледите на З. Фройд по въпросите на религията се правят целесъобразни умозаклучения със съвременните измерения на религията. Темата се продължава и във връзка с православието. Анализирани аспекти са изключително интересни и актуални. Разглеждайки възгледите на Макс Вебер за ролята на протестанството за развитието на съвременния капитализъм и най-вече за проекта „САЩ“ като нов икономически и финансов център на света, доц. Манов разглежда и прави интересни изводи и за евентуалната роля на православната църква за „очовечяване на капитализма“. Въпрос изключително актуален за България. С философска задълбоченост се анализира и специфичния проблем антиномия политика – спасение.

Имайки предвид отразените общи и конкретни приноси и достойнства в научното, изследователско и преподавателско творчество на доц. д-р Борис Филипов Манов, ПРЕДЛАГАМ на уважаемото жури да му присъди академичната длъжност „професор“.

София, 30.10.2016 г.

Проф. д-р Георги Маринов